

סינייה

התינוקת הבדואית

שסיפורה הרעיד

לבבות לפני 25

שנים - נשואה עתה

בדוא לבדואי

ישראלי שהיה

אסיר ביטחוני

לוחמים, והזכירה להם כי הם, מעל הכל, בני-אדם.

לפני חודש הופתעו רבים כשקראו ש"סינייה חיה היום באיטליה ונשואה לפעיל-אש"ף בארץ זו ("זה היה העולם הזה ש"היה", העולם הזה 2307).

לפתוח פצעים

ישנים

לפני ארבע שנים חזרה סינייה לכותל רות, כשמת אביה המאמץ. פארס חמ"דאן.

עד אז נדמה היה שסיפור אימוצה של היתומה הבדואית הסתיים, כמו כל האנדרות, בכי טוב. היא גדלה כבת יחידה בביתו של חמדאן חשוקי-ילדים, מוקפת

מצאו אותה יומיים לפני תום הקרר-בות של מילחמת-סואץ. חבילה לבינה קטנה, שהיתה מוטלת בחיקה של גברת בדואית הרוגה, בדרך מאל-תמד לאל-נחל. כשנפתחה החבילה התגלתה תינוקת כבת שנה, שכדור של תת-מקלע געוץ בריאתה. החיילים שמצאו אותה בחצי-האי סיני העניקו לה את שמה: סינייה. התינוקת, שטופלה בידי הרופא הצבאי, ד"ר אלברט בכר, אומצה אחר-כך על-ידי אחד מעשירי בקהילת-גרבייה, פארס חמדאן, שהיה חבר בכנסת השנייה והרשמי מטעם רשימת הקשורה במפא"י. תצלומה של התינוקת המחייכת, בעלת הימבט הקונדסי, שהתפרסם על שערי שברי עונים בעולם, עשה את אשר לא הצליחו לעשות נאומים פציפיסטיים רבים. היא הקתה את עוקץ-האיבה בליבם של הי-

המאמצים

חמדאן פארס, מ-עשירי בקהילת-גרבייה, אימץ את סינייה אחרי מותו. פרש על סינייה את חסותו בו-אחי, איסמעיל אבו-מוח' (בתמונה התחתונה).

באהבה. עושרו העצום, שכלל שיטחי-קרר קע נרחבים, היה, כך נדמה, מיועד רק לה.

סינייה חיתה בביתו תשע שנים. לפי חוקי-האימוץ הוא נחשב האפוטרופוס עד תום 10 שנים. אם במשך תקופה זו לא נדרש הילד על-ידי הוריו הטיבעיים, הור-פך האב-המגדל לאב-מאמץ.

לרוע-מזלה של סינייה, מת לפתע חמדאן פארס, בגיל 54, שנה לפני שהפך לאב-מאמץ ומבלי שהשאיר צוואה כתובה.

בני-אחיו ובני-אחותו של פארס החלי-טו להדיח את האסופית מן הרכוש, וכי-מישפחה נתגלע סיכסוך-ירושה מכוער.

"הם אמרו לה: אל תיכנסי הביתה. אנחנו לא רוצים לראות אותך", סיפר איסמעיל אבו-מוח', בן אחיו של פארס. אבו-מוח', שגם הוא חשוקי-ילדים, פרש את חסותו על סינייה והכריז עליה כעל בתו. היה זה איסמעיל שניהל את מאבקה נגד קרובייה-מישפחה האחרים.

איסמעיל הצליח להציל רק מעט מן הרכוש עבור סינייה ואמה המאמצת, ראסי מייה. בפשרה שהושגה ב-1977 ושקיבלה תוקף של פסך-דין, קיבלה סינייה בית, 30 מיליון לירות ומטענות-זיתים בן עשרה דונם. כל הפרשה פגעה בסינייה, ופתחה מחדש פצעים ישנים, שנדמה היה שהצליחו להגליר. "כל הזמן הייתי בת-מישפחה,"

כך נראתה סינייה כאשר נמצאה נמושה בחולות